

« MIJN VREDE GEEF IK U... »

TOT VROOM AANDENKEN AAN

DE HEER

Hector, Emiel D'HOMME

weduwnaar van Mevrouw

BERTHA HAEGEMAN

geboren te Parike, op 18 februari 1894 en godvruchtig overleden in de St. Franciscuskliniek te Brakel, op 25 juli 1980, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Oudstrijder Militais invalide 1914-1918 — Vuurkruiser — Oorlogskruis met palm — Herinneringsmedaille — Medaille Nieuwpoort — Kruis van Officier in de kroonorde met Gulden Zwaarden.

De families **D'HOMME, HAEGEMAN,**
BEERENS en VAN TRIMPONT,

zijn erkentelijk voor uw bliken van medeleven in hun rouw en danken U.

Ze leefden zo vreedzaam en gelukkig in hun gastvrije woning, tot zes jaar geleden heel onverwacht de dood een einde kwam stellen aan dat onbezorgd samenzijn; in stilte heeft Hector diep getreurd bij dat pijnlijk en onherstelbaar verlies van zijn duurzame echtgenote.

Gelukkig kon dra de eenzaamheid gemilderd worden door het vooruitzicht dat zijn geliefde kleindochter zou komen inwonen, wat hem dan ook iedere dag van zijn verder leven de passende afwisseling en belangstelling bijbracht.

Met bewonderenswaardige stiptheid was hij, tot de laatste weken trouw aan zijn ZONDAG-PLICHT, waar hij bij de Heer de nodige kracht vond om zonder klagen het wel en wee van de hogere ouderdom te dragen.

Stilaan echter voelde hij de sterke krachten van vroeger ondermijnen, wat hem dan ook verplichtte zijn geliefde thuis te moeten verlaten voor verder onderzoek en verzorging in het ziekenhuis. Evenals thuis wist hij daar ook ieder te vergasten op een blijmoedig onderhoud vol levensoptimisme, het geheim van ieder mens die zich in alle omstandigheden gedragen weet door de zorg en de bescherming der Goddelijke Voorzienigheid.

Mijn beste kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind, familie en buurtsmensen, op gebied van dankbaarheid schiet ik hier ook tekort, maar bidt voor mij in de Zondagmis opdat Ik dra bij moeder uw aller voorspreker mag worden op de plaats onzer eeuwige eindbestemming. Door alle tijdelijke betrachtingen heen, die toch maar van korte duur zijn, kunnen wij alleen maar bij God zelf volledig gelukkig zijn en dat in een THUIS, waaraan geen einde komt.

Ten paradijze geleiden hem de engelen...